

Bruxelles, den 21.10.2016
COM(2016) 667 final

2012/0179 (COD)

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET

i henhold til artikel 294, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
vedrørende

**Rådets holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets
forordning om særlige betingelser for fiskeri efter dybhavsbestande i det nordøstlige
Atlanterrhav og bestemmelser for fiskeriet i internationale farvande i det nordøstlige
Atlanterrhav og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2347/2002**

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET

i henhold til artikel 294, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
vedrørende

Rådets holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige betingelser for fiskeri efter dybhavsbestande i det nordøstlige Atlanterhav og bestemmelser for fiskeriet i internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2347/2002

1. BAGGRUND

Forslag fremsendt til Europa-Parlamentet og Rådet (dokument COM(2012) 371 final – 2012/0179 COD):	19. juli 2012
Udtalelse afgivet af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg:	13. februar 2013
Europa-Parlamentets førstebehandlingsholdning vedtaget:	10. december 2013
Ændret forslag fremsendt:	24. oktober 2016
Rådets holdning vedtaget:	18. oktober 2016

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Dybhavsfiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav domineres delvis af traditionelle kystflåder (Portugal) og delvis af store nomadetrawlere (Frankrig og Spanien). Sammen tegner de sig for ca. 1 % af alle landinger fra det nordøstlige Atlanterhav. En række fiskersamfund afhænger til en vis grad af dybhavsfiskeriet for at kunne opretholde deres økonomiske levedygtighed. Fiskeriet foregår i EU's farvande og i internationale farvande, som er omfattet af aftaler indgået inden for rammerne af Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC).

Dybhavsbestande er fiskebestande, der fanges i farvande uden for de vigtigste fiskepladser på kontinentalsoklen. De lever på kontinentalskråningerne eller omkring undersøiske bjerge. Dybhavsfiskeriet har kun siden 2003 været underlagt detaljeret forvaltning i form af fastsættelse af fiskerimuligheder (samlede tilladte fangstmængder og maksimal fiskeriindsats). Tidligere udviklede fiskeriet sig stort set ureguleret og udviste i nogen grad typiske symptomer på problemet med "kapløb" efter fisk, hvilket har medført en nedfiskning af bestandene.

Ved Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002¹ blev der fastsat særlige adgangskrav og dertil knyttede betingelser for fiskeri efter dybhavsbestande. Med tiden viste disse foranstaltninger sig dog ikke at være tilstrækkeligt begrænsende og kunne ikke længere sikre en bæredygtig

¹ Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 om særlige adgangskrav og dertil knyttede betingelser for fiskeri efter dybhavsbestande (EFT L 351 af 28.12.2002, s. 6).

forvaltning af bestandene. Derudover fokuserede de heller ikke på at forebygge de betydelige skadelige virkninger på sårbare marine økosystemer.

I 2007 og 2010 vedtog FN's Generalforsamling resolutionerne 61/105 og 64/72, hvori stater og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer opfordredes til at sørge for at beskytte sårbare dybhavsøkosystemer mod konsekvenserne af anvendelsen af bundfiskeredskaber samt at sikre bæredygtig udnyttelse af dybhavsbestandene.

NEAFC's foranstaltninger inden for dybhavsfiskeriet, som er vedtaget og omsat i EU-lovgivningen, omfatter et forbud mod hildingsgarn, områdelukninger med henblik på beskyttelse af bentiske levesteder, som er vigtige kilder til biodiversitet (sårbare marine økosystemer), et loft over den samlede årlige fiskeriindsats og kortlægning af det eksisterende fiskeri med det formål at gøre nyt fiskeri betinget af en forudgående miljøkonsekvensanalyse.

Det overordnede formål med forslaget er så vidt muligt at sikre en bæredygtig udnyttelse af dybhavsbestandene, reducere fiskeriets indvirkning på miljøet og forbedre informationsgrundlaget for videnskabelige vurderinger. Så længe der ikke findes data og metoder, der opfylder kravene til forvaltning efter princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte, skal fiskeriet forvaltes efter forsigtighedsprincippet.

For at begrænse de skadelige virkninger på det marine økosystem, blev det fastsat i forslaget, at anvendelsen af bundtrawl i dette fiskeri bør udfases, eftersom disse redskaber er meget skadelige for sårbare marine økosystemer og har medført uønskede fangster af dybhavsarter. De restriktive overgangsforanstaltninger for bundsatte hildingsgarn ved fiskeri på mere end 600 meters dybde og ved en dybde på 200-600 meter bør ledsages af et forbud mod fiskeri efter dybhavsarter.

Det oprindelige forslag indeholdt bestemmelser om en udfasning af bundfiskeredskaber og omfattede derfor ikke særlige foranstaltninger til at forebygge skadelige virkninger på sårbare marine økosystemer eller lukning af områder med sådanne økosystemer.

Det blev endvidere overvejet i forslaget at forenkle forvaltningsordningen for disse bestande, som i øjeblikket er omfattet af to forvaltningsinstrumenter, nemlig fangstbegrænsninger og kapacitets-/indsatsbegrænsning.

Det bør bemærkes, at det lovgivningsmæssige grundlag er blevet videreudviklet, siden Kommissionen fremlagde forslaget. Den fælles fiskeripolitik er blevet ændret, og den nye grundforordning² trådte i kraft den 1. januar 2014.

3. BEMÆRKNINGER TIL RÅDETS HOLDNING

3.1. Generelle bemærkninger til Rådets holdning:

Rådets holdning afspejler den politiske aftale, som blev indgået af Europa-Parlamentet og Rådet den 30. juni 2016. Kommissionen tilslutter sig denne aftale.

3.2. Europa-Parlamentets ændringsforslag ved førstebehandlingen:

Under forhandlingerne har Europa-Parlamentet ændring holdning som følge af ændringerne i det lovgivningsmæssige grundlag og vedtagelsen af den nye fælles fiskeripolitik. Europa-Parlamentets holdning ved førstebehandlingen, der blev vedtaget den 10. december 2013, blev derfor betragtet som mindre relevant for forhandlingerne.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

3.3. Bestemmelser indføjet af Rådet og Kommissionens holdning hertil:

Europa-Parlamentet og Rådet gav en negativ udtalelse om den foreslåede udfasning af bundfiskeredskaber til brug i dybhavsfiskeri. De nåede imidlertid til enighed om erstatningsforanstaltninger samt andre bevaringsforanstaltninger til beskyttelse af sårbare marine økosystemer. Teksten blev derfor ændret væsentligt for at gøre plads til følgende foranstaltninger fra den politiske aftale:

- Der indføres to typer fiskeritilladelser. Tilladelser til fiskeri efter målarter for fartøjer, der lander mere end 8 % dybhavsarter på en hvilken som helst fangstrejse og mindst 10 tons i det pågældende kalenderår, samt tilladelser til fiskeri efter bifangst for fartøjer, der lander dybhavsarter som bifangst. Fartøjer, der lander bifangster, har en margen på 15 %, for så vidt angår mængder over 10 tons.
- Et loft på fiskerikapaciteten for fartøjer, der landede mere end 10 tons dybhavsarter i 2009-2011.
- En begrænsning på fiskeri efter dybhavsarter som målart til det område, hvor fiskeri efter dybhavsarter som målart fandt sted i 2009-2011, dvs. før Kommissionens forslag (det påvirkede område).
- Forsøgsfiskeri uden for det påvirkede område vil blive genstand for en konsekvensanalyse. Kommissionen fastsætter betingelserne for sådant fiskeri ved gennemførelsesretsakter. Forsøgsfiskeri har en gyldighedsperiode på højst et år, som kan fornyes én gang.
- Fartøjers forpligtelse til at indberette forekomster af sårbare marine økosystemer under 400 meters dybde og til at flytte til et andet område mindst 5 sømil fra det pågældende område.
- Et forbud mod dybhavsfiskeri med bundtrawl under 800 meter under havets overflade.
- Lukning af områder med sårbare marine økosystemer for dybhavsfiskeri med bundfiskeredskaber på baggrund af konsekvensanalysen og de indberettede forekomster. Til dette formål vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter på baggrund af videnskabelig rådgivning.
- Strengere kontrolbestemmelser, såsom begrænsninger for omladning, indberetning i realtid om brugen af kvoter, forbedret opfølgning på fejlindberettede fangster, særlige kontrol- og inspektionsprogrammer, en højere multiplikationsfaktor for overfiskning, muligheden for Kommissionen for at vedtage nødforanstaltninger, osv.
- Forpligtelsen til at lande mængder på over 100 kg af dybhavsarter i særligt udpegede havne og kravet om at meddele hensigten om at lande mindst fire timer i forvejen og for fartøjer under 12 meter mindst en time i forvejen.
- Inddragelse af fiskeritilladelser i mindst to måneder i tilfælde af manglende overholdelse af betingelserne i fiskeritilladelserne, for så vidt angår brugen af redskaber, de områder, som fartøjet har tilladelse til at operere i, fangstbegrænsninger samt manglende overholdelse af forpligtelsen til at tage en observatør med om bord.
- Mere specifikke bestemmelser om dataindsamling og observatørdækning på mindst 20 % for fartøjer, der fisker efter målarter med bundtrawl og bundsatte hildingsgarn,

og 10 % dækning for andre fartøjer. Dækningsgraden kan på baggrund af videnskabelig rådgivning ændres gennem den fælles beslutningsprocedure.

- Ovenstående foranstaltninger gælder EU-farvande og visse CECAF-områder, hvor EU-fartøjer fisker. I NEAFC-området gælder de nuværende bestemmelser om fiskeritilladelser, udpegede havne og dataindsamling fortsat. Den forhøjede observatørdækningsgrad på 20 % finder også anvendelse i NEAFC-området.
- Vurderingen af foranstaltningernes virkning med henblik på at afgøre, om målsætningen er nået, sker fire år efter forordningens ikrafttræden.

Kompromisteksten adskiller sig væsentligt fra Kommissionens oprindelige forslag fra 2012, men er i overensstemmelse med de nye regler i grundforordningen. Der fastsættes således tilstrækkelige foranstaltninger til erstatning af udfasningen af bundfiskeredskaber, betingelserne for modvirkning af betydelige skadelige virkninger på sårbare marine økosystemer sikres, og der fastsættes bedre betingelser for dataindsamling. Kommissionen accepterer alle ændringer.

4. KONKLUSION

Europa-Parlamentets og Rådets juridiske tjenester og juristlingvister fik beføjelse til at foretage alle relevante ændringer af teksten. Dokumentet repræsenterer således den politiske aftale, som medlovgiverne indgik den 30. juni 2016.